

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II-A PENALĂ

DOSAR NR.....

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 17 noiembrie 2016
Curtea constituită în complet de divergență din:

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a fost reprezentat de procuror

Pe rol pronunțarea cauzei penale având ca obiect **apelurile formulate de Parchetul de pe lângă Tribunalul București și inculpatul împotriva sentinței penale nr.1190 din data de 11 mai 2016, a Tribunalului București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr.10693/3/2016.**

La apelul nominal făcut în ședință publică **se prezintă apelantul – inculpat**, personal și asistat de apărători aleși – avocat, conform împuternicirii avocațiale nr.2544848 și avocat, conform împuternicirii avocațiale nr.3037283.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței depunerea la dosar prin serviciul de registratură al instanței a unei cereri din partea apărătorului ales al apelantului – inculpat prin care solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„ Dacă fapta prevăzută în alin.2 al art.2 din Legea nr.143/2000 constituie o variantă agravantă a infracțiunii prevăzute în art.2 alin.1 din Legea nr.143/2000 sau o infracțiune distinctă, care se reține în concurs cu prima, în cazul în care în concret s-au traficant în aceeași împrejurare droguri de risc și de mare risc,, după care,

Președintele completului de judecată învederează părților că prezenta cauză s-a repus pe rol pentru reluarea dezbaterilor în complet de divergență prin includerea în completul de judecată a judecătorului din planificarea de permanență, respectiv a doamnei judecător, cu privire la încadrarea juridică a faptei reținută în sarcina inculpatului

Curtea acordă cuvântul părților asupra cererii formulate de apărătorul ales al apelantului – inculpat, constând în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„ Dacă fapta prevăzută în alin.2 al art.2 din Legea nr.143/2000 constituie o variantă agravantă a infracțiunii prevăzute în art.2 alin.1 din Legea nr.143/2000 sau o infracțiune distinctă, care se reține în concurs cu prima, în cazul în care în concret s-au traficant în aceeași împrejurare droguri de risc și de mare risc,,

Apărătorul ales al apelantului – inculpat – avocat, având cuvântul, apreciază că este o problemă de drept de care depinde soluționarea prezentei cauză cu privire la încadrarea juridică a faptei reținute în sarcina inculpatului.

Arată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat printr-o hotărâre prealabilă cu privire această chestiune de drept.

Consideră că sunt îndeplinite toate prevederile disp. art.475 Cod procedură penală, motiv pentru care solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prelabile cu următoarea chestiune de drept:

„ Dacă fapta prevăzută în alin.2 al art.2 din Legea nr.143/2000 constituie o variantă agravantă a infracțiunii prevăzute în art.2 alin.1 din Legea nr.143/2000 sau o infracțiune distinctă, care se reține în concurs cu prima, în cazul în care în concret s-au traficat în aceeași împrejurare droguri de risc și de mare risc,,.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, arată că au fost subliniate condițiile și obiectul sesizării fiind întrunite, cel puțin, aparent, toate aceste condiții.

Mai arată că teoreticienii au precizat că pentru a putea face obiectul sesizării instanței supreme, problema de drept trebuie să fie una veritabilă, concretizată într-unul din următoarele aspecte, respectiv fie modalități de interpretare a unui text de lege, fie în situația în care este vorba de un text incomplet, fie în cazul în care există sincope în corelarea acestui text de lege cu alte dispoziții legale care sunt în vigoare sau care au devenit caduce, fiind absolut necesar ca la respectivul text de lege să existe neclarități.

Din acest punct de vedere, consideră că chestiunea de drept invocată de apărare nu poate face obiectul unei hotărâri preliminare, deoarece, în prezenta cauză, nu este vorba de niciuna dintre aspectele invocate mai sus.

Precizează că este vorba de texte de lege clare dar, pe care, instanțele de judecată le-au interpretat, în ansamblul lor, în mod diferit, deoarece jurisprudența nu este constantă din acest punct de vedere.

Menționează că problema este dacă se are în vedere obiectul material sau natura drogului, respectiv elementul material.

În ceea ce privește celelalte aspecte, arată că acestea exced cererii formulate și ar veni să susțină concluziile pe fondul cauzei.

Precizează faptul că alineatul 2 conține o normă de trimitere la alineatul 1 este foarte evident că este normă de trimitere doar relativ la elementul material, adică la ceea ce constituie acțiunile care pot constitui infracțiune.

Menționează că problema în prezenta cauză nu este dacă alineatul 2 reprezintă o agravantă ci dacă acest alineat poate să absoarbă alineatul 1.

Față de toate aceste aspecte, apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept.

CURTEA

La termenul de judecată din data de 17 noiembrie 2016, inculpatul, a solicitat, prin intermediul apărătorului său ales, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„ Dacă fapta prevăzută în alin.2 al art.2 din Legea nr.143/2000 constituie o variantă agravantă a infracțiunii prevăzute în art.2 alin.1 din Legea nr.143/2000 sau o infracțiune distinctă, care se reține în concurs cu prima, în cazul în care în concret s-au traficat în aceeași împrejurare droguri de risc și de mare risc,,.

Obiectul cauzei:

Prin sentința penală nr.1190 din data de 11 mai 2016, a Tribunalului București – Secția I penală, pronunțată în dosarul nr.10693/3/2016 s-au hotărât următoarele:

În baza art. 377 alin.4 C.p.p. s-a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptelor săvârșite de inculpatul din trei infracțiuni de trafic de droguri de risc și o infracțiune de trafic de droguri de mare risc, prev. de: art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 (faptă din 06.05.2015), art. 2 alin. 1, 2 din Legea nr. 143/2000 (faptă din 26.05.2015), art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 (faptă din 26.05.2015) și art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 (faptă din 03.03.2016), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, într-o singură infracțiune continuată de trafic de droguri de mare risc prev. de art.2 alin. 1 și 2 din Legea 143/2000 cu apl. art. 35 alin.1 C.pen. (actele materiale din data de 06.05.2015, 26.05.2015 și 03.03.2016).

În baza art.2 alin.1, 2 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.35 alin.1 Cp și cu aplicarea art. 75 alin.2 lit.b C.pen., precum și art.374 alin.4, art.396 alin.10 Cpp a fost condamnat inculpatul zis „.....”, la pedeapsa de 2 (doi) ani și 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de droguri de mare risc în formă continuată (actele materiale din data de 06.05.2015, 26.05.2015 și 03.03.2016).

În baza art.67 Cp i s-a aplicat inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.66 lit.a și b Cp pe o durată de 2 ani cu începere de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri conform art.68 alin.1 lit.b Cp.

În baza art. 65 C.pen. i s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a și b C.pen., aceasta urmând a fi executată efectiv în cazul revocării suspendării sub supraveghere.

În baza art.91 Cp s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 2 ani și 8 luni închisoare pe durata unui termen de supraveghere de 4 ani stabilit conform art.92 Cp.

În baza art.93 alin.1Cp condamnatul va respecta următoarele măsuri de supraveghere și obligații pe durata termenului de supraveghere:

- Să se prezinte la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București la datele fixate de acesta;
- Să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- Să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- Să comunice schimbarea locului de muncă;
- Să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență;

În baza art 93 alin.2 Cp. i s-a impus inculpatului să execute următoarele obligații:

- Să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București sau organizate în colaborare cu instituțiile din comunitate;

În baza art. 93 alin. 3 C.pen. inculpatul va presta pe durata termenului de încercare o muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 120 de zile (instituții în cadrul cărora se va executa obligația: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecție Socială Sector 6 București sau Fundația pentru promovarea sancțiunilor comunitare București).

Măsurile de supraveghere și obligațiile impuse se comunică Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București, desemnat cu supravegherea inculpatului.

I s-a atras atenția inculpatului că nerespectarea măsurilor de supraveghere, neexecutarea obligațiilor ce îi revin pe durata termenului de supraveghere, săvârșirea unei noi infracțiuni atrag revocarea suspendării și executarea pedepsei în regim de detenție.

În baza art.62 Cp raportat la art.61 Cp i s-a aplicat inculpatului pedeapsa amenzii în cuantum de 6.000 lei (200 zile - amendă × 30 lei – cuantumul unei zile – amendă), în raport de infracțiunea prev. de art.2 alin.1, 2 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.35 alin.1 Cp.

Pedeapsa amenzii în cuantum de 6.000 lei se execută conform art.91 alin.2 C.p.

I s-a atras atenția inculpatului că în caz de neexecutare cu rea-credință a pedepsei amenzii, numărul zilelor – amendă neexecutate se înlocuiește cu un număr corespunzător de

zile cu închisoare, care se adaugă la pedeapsa de 2 ani și 8 luni închisoare, pedeapsa astfel rezultată urmând a fi considerată o singură pedeapsă.

În baza art. 72 Noul Cod penal și art. 404 alin. 4 lit. a C.p.p., s-a constatat că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv în prezenta cauză de la 03.03.2016 până în prezent.

În baza art. 241 alin. 1 lit. b C.proc.pen. s-a constatat încetată de drept măsura arestului preventiv dispusă față de inculpat la data pronunțării prezentei hotărâri.

În baza art. 399 alin.3 lit.b C.p.p. s-a dispus punerea de îndată în libertate a inculpatului dacă nu este reținut ori arestat în altă cauză.

În temeiul art. 16 alin. 2 din Legea nr. 143/2000 rap. la art. 112 alin. 1 lit. e Cod penal, s-a dispus confiscarea sumei de 180 lei primită la data de 06.05.2015 de inculpatul zis „.....” de la colaboratorul introdus în cauză în schimbul a 2,80 grame cannabis; a sumei de 100 lei primită la data de 26.05.2015 de inculpatul zis „.....” de la colaboratorul introdus în cauză în schimbul a 1,86 grame cannabis și a sumei de 350 lei primită în schimbul a 7 comprimate ce conțineau MDMA (ecstasy).

În temeiul art. 16 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 rap. la art. 112 alin. 1 lit. f Cod penal, s-a dispus confiscarea în vederea distrugerii cu păstrarea de contraprobe a :

- cantității de 2,11 grame cannabis rămasă din cantitatea de 2,80 grame vândută la data de 06.05.2015 și depusă la Camera de Corpuri Delicte a Inspectoratului General al Poliției Române – Direcția Cazier Judiciar, Statistică și Evidență Operativă (dovada seria H nr. 0181743 din 17.08.2015) ;

- cantitatea de 1,61 grame cannabis rămasă din cantitatea de 1,86 grame vândută la 26.05.2015 și 4 comprimate ce conțineau MDMA rămase din cele 7 vândute la data de 26.05.2015 și care au fost depuse la Camera de Corpuri Delicte a Inspectoratului General al Poliției Române – Direcția Cazier Judiciar, Statistică și Evidență Operativă (dovada seria H nr. 0181742 din 17.08.2015)

- cantitățile de 4,99 grame cannabis (contraproba nr. 4), 48,62 grame cannabis (proba nr. 4), 4,99 grame cannabis (contraproba nr. 5) și 18,71 grame cannabis (proba nr. 5) rămase din cantitățile de 80,37 grame cannabis și 0,41 rezină de cannabis ridicate în data de 03.03.2016 și care au fost depuse la Camera de Corpuri Delicte a Inspectoratului General al Poliției Române – Direcția Cazier Judiciar, Statistică și Evidență Operativă (dovada seria H nr. 0203957 din 17.03.2016)

În temeiul art. 112 alin. 1 lit. b Cod penal, s-a dispus confiscarea grinderului (proba nr. 1) și cântarului (proba nr. 2) ridicate de la inculpatul în data de 03.03.2016 cu ocazia percheziției domiciliare, precum și a instalației destinată a fi folosită la cultivarea plantelor de cannabis față de care s-a dispus prin ordonanța din 16.03.2016 instituirea sechestrului asigurator, compusă din 2 geamantane de culoare neagră, într-unul aflându-se un cort de culoare neagră cu interiorul reflectorizant și accesoriile acestuia, respectiv tije metalice, în celălalt aflându-se următoarele bunuri:

- un ventilator „AERO RS 100B”
- un ventilator „VENTS 100D”
- un transformator inscripționat „S.G. ELKO TIP SB-KIT 530-400”
- un transformator inscripționat „ETI COMPACT CONTROL GEAR”
- 2 temporizatoare inscripționate „EVER FLOURISH” TIP EMT 757
- un ventilator „VENTS TT 125 R1V”
- 2 temporizatoare sigilate „UNITEC”
- 2 lămpi, dintre care una fără bec.

În baza art.7 din Legea 76/2008 s-a dispus prelevarea de la inculpatul de probe biologice în vederea introducerii datelor genetice în profilul SNDGJ (la rămânerea definitivă a prezentei).

Pentru a hotărî astfel, Tribunalul București a reținut, în esență, următoarea situație de fapt:

- la data de 06.05.2015, inculpatul i-a vândut colaboratorului introdus în cauză 2,80 grame cannabis în schimbul sumei de 180 lei,

- la data de 26.05.2015, inculpatul i-a vândut colaboratorului introdus în cauză 1,86 grame cannabis în schimbul sumei de 100 lei,

- la data de 26.05.2015, inculpatul i-a vândut colaboratorului introdus în cauză 7 comprimate ce conțineau MDMA (ecstasy) în schimbul sumei de 350 lei și

- la data de 03.03.2016, cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la locuința inculpatului, a fost depistat în timp ce deținea în vederea vânzării 80,37 grame cannabis și 0,41 rezină de cannabis,

Pentru a hotărî condamnarea inculpatului, Tribunalul București a reținut următoarele:

În drept, fapta inculpatului care, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, la data de 06.05.2015 i-a vândut colaboratorului introdus în cauză 2,80 grame cannabis în schimbul sumei de 180 lei, la data de 26.05.2015 i-a vândut colaboratorului introdus în cauză 1,86 grame cannabis în schimbul sumei de 100 lei, precum și 7 comprimate ce conțineau MDMA (ecstasy) în schimbul sumei de 350 lei, iar la data de 03.03.2016 cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la locuința sa, a fost depistat în timp ce deținea în vederea vânzării 80,37 grame cannabis și 0,41 rezină de cannabis întrunește elementele constitutive ale infracțiunii continuate de trafic de droguri de mare risc prev. și ped. de art.2 al.1 și 2 din Legea nr.143/2000 cu aplic. art.35 al.1 C.p.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material al infracțiunii constă în acțiunea inculpatului de a vinde și de a deține în vederea vânzării droguri de risc și de mare risc, respectiv cannabis înscris în Anexa nr.III a Legii nr.143/2000 și MDMA înscris în Anexa nr.I a Legii nr.143/2000, existența acestora fiind confirmată de rapoartele de constatare tehnico-științifică efectuate în cauză.

Urmarea imediată a faptei constă într-o stare de pericol pentru sănătatea publică și a consumatorilor, generată de săvârșirea activității incriminate, iar legătura de cauzalitate dintre fapta și urmare rezultă *ex re* fiind vorba de o infracțiune de pericol.

inculpatul a săvârșit infracțiunea dedusă judecății cu intenție directă în sensul dispozițiilor art.16 al.3 lit.a C.p., având reprezentarea faptei, a consecințelor antisociale și a urmărit producerea rezultatului care apare ca inevitabil din momentul săvârșirii elementului material. Inculpatul a cunoscut natura substanțelor la care se referă acțiunile sale.

Având în vedere faptul că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a trei infracțiuni de trafic de droguri de risc și o infracțiune de trafic de droguri de mare risc aflate în concurs, instanța în baza art.386 C.p.p. va schimba încadrarea juridică a faptelor prin actul de sesizare **din** trei infracțiuni de trafic de droguri de risc și o infracțiune de trafic de droguri de mare risc, prev. de: art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 (faptă din 06.05.2015), art. 2 alin. 1, 2 din Legea nr. 143/2000 (faptă din 26.05.2015), art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 (faptă din 26.05.2015) și art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000 (faptă din 03.03.2016), toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal, **într-o** singură infracțiune continuată de trafic de droguri de mare risc prev. de art.2 alin. 1 și 2 din Legea 143/2000 cu apl. art. 35 alin.1 C.pen. (actele materiale din data de 06.05.2015, 26.05.2015 și 03.03.2016).

Instanța constată neîntemeiată cererea reprezentantului Ministerului Public de schimbare a încadrării juridice în sensul reținerii a trei infracțiuni, iar nu patru, aflate în concurs (respectiv reținerea formei continuate la infracțiunea de trafic de droguri de risc - actele materiale din 06.05.2015 și 26.05.2015) din aceleași considerente pentru care constată întemeiată cererea inculpatului de schimbare a încadrării juridice în sensul reținerii unei singure infracțiuni comisă în mai multe modalități, în formă continuată.

Astfel, instanța apreciază că art.2 din Legea 143/2000, sancționează o singură infracțiune de trafic intern de droguri ce conține o formă de bază „traficul de droguri de risc”; și o formă agravantă „traficul de droguri de mare risc”.

Având în vedere că inculpatul a fost trimis în judecata pentru traficarea mai multor categorii de droguri, prevăzute în tabele diferite - *de risc și de mare risc* – ne aflăm în prezența unei singure infracțiuni comisă în mai multe modalități, iar nu a unui concurs care să impună încadrări juridice distincte în baza fiecărui alineat.

Inculpatul a săvârșit acțiuni specifice elementului material al infracțiunii de trafic de droguri în aceleași împrejurări, în aceleași condiții și în aceleași perioade de timp, astfel că forma standard a infracțiunii de trafic de droguri de risc este absorbită de forma agravantă a infracțiunii de trafic de droguri de mare risc.

Elementul material al infracțiunilor prev. de art 2 din Legea 143/2000, constă în săvârșirea fără drept a uneia dintre următoarele activități: cultivare, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea, ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc. În toate aceste modalități este necesar ca traficul intern de droguri să se realizeze fără drept.

De asemenea se reține că în același context au fost săvârșite mai multe acțiuni ce determină existența elementului material al infracțiunii astfel că putem vorbi de o singură infracțiune comisă în mai multe modalități (a vânzării și a deținerii în vederea vânzării).

Când inculpatul deține mai multe categorii de droguri, prevăzute în tabele diferite-de risc, de mare risc- și săvârșește acte materiale din cele enunțate de alin.1 al art.2 din Legea 143/2000, ne aflăm în prezența voinței voluntare simple și nu în prezența unui concurs care să impună încadrări juridice distincte în baza fiecărui alineat.

Unitatea de rezoluție infracțională este reflectată de intervalul scurt de timp scurs între actele materiale componente ale unității legale, faptul că acestea se referă la aceleași droguri de risc și mare risc, înstrăinate aceluiași cumpărător.

La individualizarea pedepsei ce a fost aplicată inculpatului instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C.p., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Totodată instanța a reținut aplicarea art. 75 alin.2 lit.b C.pen. și art. 76 C.pen., apreciind ca fiind o împrejurare în favoarea inculpatului cantitatea relativ mică de drog traficată, faptul că de fiecare dată vânzarea drogului s-a realizat către același cumpărător, scopul urmărit (cel mai probabil - menținerea relației foarte apropiate cu colaboratorul introdus în cauză, cu care intenționa să se căsătorească, conform declarațiilor inculpatului).

Instanța a mai reținut faptul că inculpatul are o vârstă relativ tânără (31 de ani) și este pentru prima oară implicat într-un raport penal de conflict, ceea ce ar sprijini ideea că nu reprezintă un element înrăit ale societății, pentru care săvârșirea de infracțiuni ar fi devenit, deja, singura ocupație în viață. Din contră, văzând vârsta și nivelul educației, situația sa familială, instanța este înclinată să aprecieze că inculpatul este în măsură să conștientizeze pericolul pe care îl reprezintă perseverarea în astfel de conduite antisociale, posedând resorturile de ordin intern care să îl ajute să își schimbe atitudinea și modul de relaționare față valorile sociale ocrotite de legea penală.

Un alt element care poate sprijini această concluzie este aceea a conduitei de recunoaștere și de cooperare deplină cu organele judiciare, evidențiată în cursul urmăririi penale, în faza de cameră preliminară și de judecată pe fond a cauzei.

La individualizarea cuantumului pedepsei trebuie să se țină cont de aceste aspecte și în egală măsură și de celelalte circumstanțe personale, reliefate de înscrisurile în circumstanțiere depuse, instanța urmând să se orienteze spre un quantum de pedeapsă *orientat spre minim* prevăzut de textul de lege incriminator – art.2 al.1,2 din Legea 143/2000 - redus cu o treime, conform art. 76 C.pen. și în continuare redus cu încă o treime conform art.396 C.p.p. (în concret o pedeapsă de **2 ani și 8 luni închisoare**), cu convingerea că astfel se va putea ajunge la recuperarea, reeducarea și reintegrarea ulterioară în societate a inculpatului.

Expunerea pe scurt a chestiunilor de drept:

Dispozițiile art.2 alin.1 și 2 din Legea nr.143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri au următorul conținut:

1.Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, vânzarea, distribuirea, livrarea cu orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

2.Dacă faptele prevăzute la alin. (1) au ca obiect droguri de mare risc, pedeapsa este închisoare de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Problemele de drept care se ridică în legătură cu acest text de lege sunt următoarele:

„Atunci când o persoană comite, în aceeași împrejurare, una sau mai multe acțiuni care pot constitui elementul material conform enumerării din art.2 alin.1 din Legea nr.143/2000 având ca obiect material mai multe categorii de droguri, prevăzute în tabele diferite (de risc și de mare risc) ne aflăm în prezența unui concurs de infracțiuni prev. de art.2 al.1 din Legea nr.143/2000 și art.2 alin.2 din aceeași lege cu aplicarea art.38 Cod penal sau a unei unități legale de infracțiuni sub forma infracțiunii continuate, prev. de art.2 alin.1 și 2 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.35 al.1 Cod penal ori a infracțiunii complexe prev. de art.2 alin. 1 și 2 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.35 alin.2 Cod penal,,.

Examenul de admisibilitate a sesizării:

- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție este Curtea de Apel București, investită cu soluționarea cauzei în apel ca ultimă instanță din ciclul procesual ordinar;
- problema de drept în discuție nu a mai fost supusă examenului Înaltei Curți de Casație și Justiție și nu s-a mai statuat asupra ei printr-o altă hotărâre prealabilă sau de recurs în interesul legii și nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;
- relevanța chestiunii de drept: de lămurirea chestiunii de drept în discuție depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Punctele de vedere ale procurorului și ale inculpatului asupra chestiunii de drept sesizate:

Procurorul a apreciat că nu este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art.475 Cod procedură penală, deoarece, în prezenta cauză, nu este vorba de niciuna dintre aspectele invocate de către teoreticieni pentru a putea face obiectul sesizării instanței supreme în acest sens.

Inculpatul, prin apărător ales, a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu următoarea chestiune de drept:

„ Dacă fapta prevăzută în alin.2 al art.2 din Legea nr.143/2000 constituie o variantă agravantă a infracțiunii prevăzute în art.2 alin.1 din Legea nr.143/2000 sau o infracțiune distinctă, care se reține în concurs cu prima, în cazul în care în concret s-au traficant în aceeași

împrejurare droguri de risc și de mare risc,, apreciind că sunt îndeplinite toate prevederile disp. art.475 Cod procedură penală.

Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunilor de drept sesizate:

În majoritate, având în vedere că divergența privește chestiunea de drept sesizată, exprimarea punctului de vedere ar fi o antepunțare.

În opinia separată a judecătorului nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție deoarece apreciază că normele de drept sunt clare, se impune doar stabilirea corectă a situației de fapt și încadrarea în aceste norme juridice, aspecte care țin de activitatea instanței de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:**

Admite cererea formulată de inculpatul, prin intermediul apărătorului ales, de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și:

În baza art.475 și a art.476 alin.1 Cod procedură penală adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept, vizând dispozițiile art. 2 alin.1 și 2 din Legea nr.143/2000, respectiv:

„Atunci când o persoană comite, în aceeași împrejurare, una sau mai multe acțiuni care pot constitui elementul material conform enumerării din art.2 alin.1 din Legea nr.143/2000 având ca obiect material mai multe categorii de droguri, prevăzute în tabele diferite (de risc și de mare risc) ne aflăm în prezența unui concurs de infracțiuni prev. de art.2 al.1 din Legea nr.143/2000 și art.2 alin.2 din aceeași lege cu aplicarea art.38 Cod penal sau a unei unități legale de infracțiuni sub forma infracțiunii continuate, prev. de art.2 alin.1 și 2 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.35 al.1 Cod penal ori a infracțiunii complexe prev. de art.2 alin. 1 și 2 din Legea nr.143/2000 cu aplicarea art.35 alin.2 Cod penal,,

Se vor înainta Înaltei Curți de Casație și Justiție următoarele:

- prezenta încheiere, atât în format complet, cât și în format anonimizat pentru publicarea pe site-ul instanței supreme;
- citativul cuprinzând identitatea și domiciliul părților;
- rechizitoriul și sentința primei instanțe, în copii certificate, ca înscrisuri relevante.

Fără cale de atac, potrivit art.476 alin.1 Cod procedură penală.

Amână judecarea cauzei la data de 26 ianuarie 2016, ora 12.00, sala pentru când apelantul – inculpat are termen în cunoștință.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 17 noiembrie 2016.

Președinte,

.....

Grefier,

.....